The 7 churches of The Revelation, 1 of 4
De 7 gemeenten van de Openbaring, 1 van 4

Hallo allemaal,
De boodschappen van de Heer aan de 7 gemeenten in De Openbaring, hoofdstukken 2 en 3, worden al eeuwenlang op verschillende manieren begrepen. Sommige dingen van wat de Heer zegt lijken erg hard, inclusief een dreigement aan één gemeente om hun namen te wissen uit het Boek des Levens.

Ze zijn gevuld met culturele verwijzingen die wij, meer dan 1900 jaar later, missen. Sommigen vatten de 7 op als kerktijdperken, waarbij onze tijd de laatste is, de tijd van Laodecia, de rijke gemeente die dacht dat ze niets nodig had. Deze serie gaat niet over het debatteren van standpunten, maar zal zich richten op de culturele elementen die, wanneer ze begrepen worden, zorgen voor een 'aha' moment en 'nu is het duidelijk'.

De situatie
In Openbaring 1:10 krijgt de apostel Johannes, die verbannen is naar het eiland Patmos, voor de kust van het moderne Turkije, een bezoek van de Heer. Meer nog, hij zegt "ik was in de Geest" en hij zag de Heer in heerlijkheid. Dezelfde term gebruikt hij later, in 4:2, toen hij "in de Geest was en een stem hoorde die zei: Kom hierheen" en naar de hemel werd gevoerd.

Daar, in hoofdstuk 4, zag hij de Vader op Zijn troon, met de regenboog erboven, de heldere vloering ervoor, en de cherubs die "Heilig, Heilig, Heilig" om Hem heen riepen. In hoofdstuk 5 ziet hij het Lam dat gedood was, maar nu leeft en, 'het boek nam uit de rechterhand van Hem die op de troon zit' - zo zien we de Vader in hoofdstuk 4, en de Heer in hoofdstuk 5, die de boekrollen aangereikt krijgt en ze één voor één opent, wat de rest is van De Openbaring van Jezus 'die de Vader Hem gegeven heeft'. (1:1)

Het 'in de Geest zijn' kan een paar dingen betekenen, waaronder het weggenomen worden uit je lichaam in de Geest, naar de hemel, of het zien van de Heer in heerlijkheid - een heerlijkheid die het tere aardse lichaam zou kunnen doden als iemand de Heer in heerlijkheid zou zien. Mozes sprak met God van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met een vriend spreekt, en hij was duidelijk 'in de Geest' toen dat gebeurde. Later, in het vlees, moest hij fysiek verplaatst worden naar een spleet in een rots om zich af te schermen voor de heerlijkheid van de Heer. Paulus schreef in 2Corintiërs 12:2 dat hij, toen hij naar de hemel ging, niet wist of hij in zijn lichaam was of uit zijn lichaam. Zo is het om 'in de Geest' te zijn.

Als je 'in de Geest' bent, speelt ons aardse lichaam geen rol en kun je dingen ervaren die je niet zou kunnen als je in je lichaam zou blijven. Op een dag zullen we verheerlijkte lichamen ontvangen, zoals Paulus uitlegt in 1Corintiërs 15, die gemaakt zijn van hemels materiaal, in een hogere staat van bestaan, zodat we de onbeschermde heerlijkheid van God aankunnen. Zoals de apostel Johannes over die dag schreef in 1Johannes 3:2: "...wij zullen Hem zien zoals Hij is".

Johannes ziet de Heer in heerlijkheid
Johannes zegt in 1:11 dat hij 'in de Geest' was en een stem achter zich hoorde - de Heer in heerlijkheid - die zei: "Wat je ziet, schrijf het op en stuur het naar de 7 gemeenten in Asia: Efeze, Smyrna, Pergamos, Thyatira, Sardis, Filadelfia en Laodicia."

In v16-18 zegt de Heer "Ik ben degene die dood was maar nu voor eeuwig levend is" en dat Hij 7 sterren in zijn rechterhand houdt. De betekenis hiervan is dat keizer Domitianus een munt had uitgegeven met een afbeelding van zijn dode zoon. Hij beweerde in seances met zijn dode zoon te spreken en hij gaf een munt uit waarop zijn dode zoon 7 sterren vasthield, die stonden voor de 7 belangrijkste gebieden die Rome had veroverd. Dus wanneer Johannes Jezus ziet en Hij zegt: "Ik was degene die dood was, maar nu leef ik voor eeuwig", en Hij heeft 7 sterren in Zijn rechterhand, dan is dat een berisping aan de Keizer en een verzekering voor de gelovigen dat de Ware en Levende Koning van hen is!

Hoofdstuk 2:1-7 is de brief aan Efeze
Handelingen 19 beschrijft de verbazingwekkende dingen die in Efeze gebeurden. Het was de belangrijkste stad van een Romeinse staat in het moderne Turkije, bekend als 'Asia'. Het was een

kleine staat aan de west-centrale kust, en de 7 hoofdsteden zijn de steden waaraan de brieven zijn gericht.

Toen hij voor het eerst naar Efeze ging, trof Paulus ongeveer 12 mannen aan van wie hij aannam dat zij gelovigen waren, maar zij vertelden hem dat zij alleen van Johannes de Doper hadden gehoord. Paulus had hen gevraagd of zij de Heilige Geest hadden ontvangen sinds zij geloofden - wat ons laat zien dat er ook toen vaak een tijdspanne zat tussen de wedergeboorte en het ontvangen van de Heilige Geest. Ik vind het verbazingwekkend dat Paulus, toen hij deze mannen voor het eerst ontmoette, zich daar het meest mee bezighield: hebt u de heilige Geest ontvangen sinds u geloofd hebt? Het was belangrijk voor hem, misschien ook een goed punt voor ons.

Paulus gaf uiteindelijk 2 jaar les op een school, en het Woord verspreidde zich over de hele staat Asia. Die streek had een 'siësta' van ongeveer 11 uur 's morgens tot 4 uur 's middags (16:00), dus hoogstwaarschijnlijk is dat het moment waarop Paulus les gaf. De mensen waren zo ijverig voor de Heer dat ze hun boeken over het occulte verbrandden, en een enorme verstoring in de economie veroorzaakten.

De schatting is dat Efeze ongeveer 250.000 mensen telde, en het is nog steeds een prachtige stad, zelfs in ruïnes. De tempel voor Diana was een van de 7 wereldwonderen van de oude wereld. Overdekte en betegelde trottoirs met ingelegde mozaïeken, een amfitheater met 24.000 zitplaatsen dat zelfs in de moderne tijd nog wordt gebruikt (Elton John en Sting speelden er, en het is nog steeds in gebruik). Toen zij hun occulte boeken verbrandden, ontstond er een oproer waarbij velen zich in het amfitheater verzamelden om antwoorden te eisen. Paul wilde hen toespreken maar moest voor zijn eigen veiligheid de stad uit worden gebracht.

Met 250.000 mensen in de stad heb ik schattingen gezien dat, om de economie zodanig te beïnvloeden dat er een oproer uitbrak, ongeveer 10% of 25.000 mensen waarschijnlijk gelovigen waren. Dat is enorm! Paulus' latere brieven aan Timotheüs gingen over het organiseren van middelen onder de (huis)gemeenten van die tijd, en hoe leiders op te richten, hoe om te gaan met mensen in nood en nog veel meer. Als we uitgaan van 50 mensen per huisgemeente, dan zijn dat 500 huisgemeenten die ze moesten organiseren, waarvan sommigen voltijds in dienst gingen en de middelen coördineerden voor alle noden.

Timotheüs stierf in Efeze in het jaar 97, kort nadat Johannes naar Patmos was verbannen. Hij predikte voor een menigte die zich vervolgens tegen hem keerde en hem zwaar mishandelde, en hij stierf 2 dagen later aan zijn verwondingen.

Het is kort na zijn dood dat Johannes een woord van de Heer krijgt voor Efeze: "Je hebt je eerste liefde verloren. Heb berouw." Krijg het terug. Je doet goede dingen, maar in je hart, bekeer je en zet Mij terug op de troon van je hart, met zoveel woorden. Hij zei de vroegere dagen te gedenken, en dat is een goede les voor ons. Godsdienst maakt ons tot 'mensen-doeners' in plaats van 'mensen-wezens'. En dat is waar Efeze schuldig aan was - in hun hart hadden ze hun eerste liefde verloren, ook al deden ze goede dingen voor anderen. Aan de buitenkant zag alles er goed uit, maar de Heer ziet het hart.

Hij prees hen ook voor het haten van de leer van de Nikolaïeten, die Hij ook haat. Over dat woord is eeuwenlang gediscussieerd, want het betekent 'overwinning van/op het volk'. Het bedrijf Nike en de naam Nicolas hebben dezelfde wortel - dus 'overwinning' (nike) van of op het volk' (leken) - nicolaitane.

Dit zou suggereren dat het ging om een groeiende tendens om een hiërarchie te vormen, waarbij gezag en inspraak aan het volk werden ontnomen. Het zou hun eenvoudige thuisbijeenkomsten bemoeilijken en ze dichter bij de aula-structuur van vandaag brengen - 1 persoon spreekt op elke bijeenkomst met een paar anderen met autoriteit die dat ook mogen doen. En sommigen zonder die bevoegdheid mogen alleen deelnemen. Men zou kunnen stellen dat de tendens tot hiërarchie tot volle wasdom kwam toen het christendom zo'n 200 jaar later werd gelegaliseerd. Constantijn nam heidense tempels over en veranderde ze in gebouwen van God voor het volk, hij riep mensen uit de huiselijke bijeenkomsten - die nieuwe structuur vereiste, net als bij de heidenen, een dergelijke hiërarchie voor een dergelijke structuur.

Jezus dreigde hun kandelaar weg te nemen tenzij zij berouw toonden. Hij zou de gemeente stoppen als ze doorgingen in hun dwaling - dat was de dreiging. Efeze werd inderdaad in 262 door de Goten verwoest, en later verlaten toen de haven verzandde. Het ligt vandaag de dag nog in puin.

De conclusies zijn dat zij de ijver in hun hart voor de Heer hadden verloren, terwijl zij nog steeds "christelijke" dingen deden. Zij waren (misschien) lui geworden en lieten zich door geselecteerde individuen vertellen wat God zei, in plaats van de op participatie gerichte huisgemeente-formule te gebruiken om te delen wat Hij in hun harten aan het doen was. Jezus besluit Zijn instructies in 2:7: "Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt..."

Hetzelfde is waar in onze tijd - sommigen zouden ongetwijfeld de brief gelezen hebben die Johannes naar hen zond, en zich bekeerd hebben. Anderen 'hadden geen oor om te horen wat de Geest zegt', en gingen gewoon door met hun wat ze deden. Voor ons: krijg geen schuldgevoelens of veroordeling of zelftwijfel, want dat is niet door de Geest in jou. De Heer overtuigt, Hij veroordeelt niet. Overtuiging gaat over God en brengt ons dichter tot Hem. Veroordeling gaat alleen over jou en drijft je weg van God.

Meer steden, meer lessen om te lezen.... tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

The 7 churches of The Revelation 2 of 4
De 7 gemeenten van de Openbaring 2 van 4

Hallo allemaal,
Vorige week behandelden we Efeze, die een grote ijver had gekend, gedocumenteerd in Handelingen 19. Maar de boodschap van de Heer aan hen, minder dan 50 jaar later, vond een gemeente vol godsdienstige werken maar weinig ijver. Wel haatten zij de leer van de Nicolaieten, die de Heer ook haatte - Hij zei hen op te houden met alleen maar te doen alsof, zich hun vroegere ijver te herinneren en zich te bekeren, en die ijver weer terug te krijgen. Vergeet niet dat zij in huizen bijeenkwamen, dus zelfs toen, in hun kleine groepen, verloren sommigen hun ijver voor de Heer.

De tweede boodschap van de Heer was voor Smyrna. In de Openbaring 2:8-11 is het slechts 4 verzen lang - dat is het. Toch kwam een van de belangrijkste mannen en citaten in het hele christendom uit Smyrna.

"En schrijf aan den engel der gemeente te Smyrna: Deze dingen zegt de Eerste en de Laatste, Die dood was, en levend is; 9 Ik ken uw werken, en verdrukking, en armoede, (maar gij zijt rijk) en Ik ken de godslastering hunner, die zeggen, dat zij Joden zijn, en het niet zijn, maar de synagoge (vergadering) des satans zijn. 10 Vrees niets van de dingen, die gij lijden zult; ziet, de duivel zal sommigen uwer in de gevangenis werpen, opdat gij beproefd wordt; en gij zult tien dagen verdrukking hebben; weest getrouw tot in den dood, en Ik zal u een kroon des levens geven. 11 Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal door de tweede dood niet worden getroffen."

Smyrna is het moderne Izmir, ongeveer 35 mijl ten noorden van Efeze. Smyrna was de geboorteplaats van Homerus, het had een amfitheater met 20.000 zitplaatsen, en was een havenstad met ongeveer 100.000 inwoners in de tijd dat De Openbaring werd geschreven. Het had een grote Joodse bevolking te midden van Romeinse goden en godinnen, en zoals het was met de bediening van Paulus, stookten de ijverige Joden vervolging op tegen de Christenen. (synagoge van Satan)

De 10 dagen van vervolging zijn op verschillende manieren opgevat, inclusief het 10 jarige schrikbewind onder Diocletianus. Sommigen begrijpen dat het getal 10 een getal van voltooiing is, zoals wij het vandaag de dag gebruiken - een '10' is het beste wat iets kan zijn. Het is geen toeval dat het woord Smyrna is afgeleid van mirre, dat in die tijd werd gebruikt bij het balsemen - het is bitter van smaak, maar het ruikt zoet - dus deze bemoediging van de Heer bevat een verklaring dat hun problemen niet langer dan 10 jaar zullen duren - er zal een grens zijn aan hun problemen. Het is

slechts een seizoen van vervolging, daarna zal er rust komen. Maar Hij noemt wel getrouw tot de dood te zijn, een woordspeling op het mirre stamwoord van Smyrna.

Smyrna is het meest bekend vanwege Polycarpus, een van de belangrijkste leiders die leefde tijdens en na de apostel Johannes. Polycarpus leefde van 69-155 n.Chr., wat betekent dat hij werd geboren nadat Paulus en Petrus waren gestorven. Hij was een apostel van Johannes, en hij werd ongeveer 50 jaar na de dood van zijn mentor gemarteld.

In deze tijd waren de plaatselijke overheden vaak bloeddorstiger dan Rome, zodat Christenen vaak de mogelijkheid kregen om hun geloof af te zweren. Polycarpus' verklaring toen hij die kans kreeg, blijft een steunpilaar voor Christenen:

"Zes en tachtig jaar heb ik Hem gediend. Hoe kan ik mijn Heer en Koning lasteren?"

Daarmee werd hij aan een staak gebonden en staken zij de vuren aan - maar hij wilde niet verbranden - de heerlijkheid van de Heer was op zijn gezicht te zien. Tenslotte nam een soldaat een lange speer en stak hem, door de vlammen heen, waardoor zijn leven eindigde. De boodschap van de Heer aan de gemeente was: vrees niet, zelfs tot in de dood, en Hij die dood was maar voor eeuwig leeft, zal jou de kroon van het leven geven. Amen! Vergeet ook niet dat één van de geschenken die de wijzen aan baby Jezus brachten, mirre was, een verwijzing naar Zijn eigen toekomstige dood. (Mattheüs 2:11)

Pergamos; De Openbaring 2:12-17
"En schrijf aan de engel van de gemeente te Pergamos: 'Deze dingen zegt Hij, die het tweesnijdend scherpe zwaard heeft:
13 "Ik weet uw werken en waar u woont, waar de troon van satan is. En u houdt vast aan Mijn naam, en hebt Mijn geloof niet verloochend, ook niet in de dagen waarin Antipas Mijn trouwe martelaar was, die onder u gedood is, waar Satan woont. 14 "Maar ik heb een paar dingen tegen u, omdat u daar degenen hebt die de leer van Balaam aanhangen, die Balak leerde om een struikelblok voor de kinderen van Israël te leggen, om dingen te eten die aan afgoden geofferd waren, en om seksuele immoraliteit te bedrijven. 15 Zo hebt gij ook hen, die de leer der Nicolaieten aanhangen, welke zaak ik haat. 16 Bekeert u, anders zal Ik spoedig tot u komen en tegen hen strijden met het zwaard Mijns monds. 17 "Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint zal Ik wat van het verborgen manna te eten geven. En ik zal hem een witte steen geven, en op die steen zal een nieuwe naam geschreven staan, die niemand kent, behalve hij die hem ontvangt."'

In Pergamos werd de keizer aanbeden (de troon van Satan) en de gouverneur had het gezag om het oordeel uit te voeren over de vijanden van Rome - waaronder de christenen. Romeinse burgers werden geëxecuteerd met een tweesnijdend zwaard: Dit is waarom de Heer zei dat Hij degene is met het tweesnijdend zwaard - de ware Rechter en uitvoerder van gerechtigheid.

De Heer had problemen met de gelovigen in de stad, waaronder het vasthouden aan de leer van de Nicolaïeten, "overwinning op het volk", waardoor een hiërarchie van leiders ontstond, die de inspraak uit handen van het volk nam.

Er waren er die struikelblokken opwierpen voor het volk, met name het offeren aan goden en godinnen en de seksuele bezoeken aan de tempelprostituees die daarmee gepaard gingen. We zullen volgende week naar Thyatira kijken, waar dezelfde leer werd gevolgd - zij leerden dat iemand christen kon zijn, terwijl hij toch deelnam aan offers aan afgoden en seksuele zonde. Dat is wat we in onze dagen zien - mensen die onderwijzen dat compromissen sluiten met de wereld 'oké' is, want de Heer houdt van ons en vindt het prima, Hij weet hoe we zijn - en andere dergelijke dingen die door de Heer resoluut worden verworpen.

In zijn laatste regel beloofde de Heer een witte steen te geven aan hen die overwinnen, met een nieuwe naam erop geschreven, die niemand zal kennen dan degene die hem ontvangt. Dit is een cultureel item, zoals de verwijzing naar het tweesnijdend zwaard aan het begin van Zijn boodschap.

Tegenwoordig hebben we visitekaartjes en in vroegere tijden kon iemand een aan hem geadresseerd briefje of kaartje ontvangen. In die tijd, wanneer iemand gastvrijheid toonde door hen een maaltijd te laten gebruiken en de nacht in hun huis door te brengen, gaf de gast zijn gastheer een witte steen. Op

de steen stond zijn adres en soms een korte uitnodiging of boodschap met de bedoeling dat wanneer de gastheer in de stad van de gast is, hij bij hem zou verblijven.

Jezus zegt tegen hen die overwinnen, dat zij een thuis hebben bij Hem in Zijn huis, en de boodschap is speciaal voor hen gepersonaliseerd - een liefdesbriefje, een speciale naam of goddelijke eigenschap of boodschap die de Heer er speciaal voor hen op heeft geschreven. De cirkel is rond met wat Jezus zei in Johannes 14:1-2 - In het huis van mijn Vader zijn vele kamers, en Ik ga een plaats voor u bereiden..." En...voor ons...Amen, wat een zegen.

Wat heerlijk om te weten dat we die uitnodiging hebben om de Heer te bezoeken in Zijn huis...een permanente uitnodiging, en meer dan dat, een reservering zouden we kunnen zeggen.

Volgende week naar Thyatira en Sardis, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

The 7 churches of The Revelation, 3 of 4
De 7 gemeenten van de Openbaring, 3 van 4

Hallo allemaal,
Tot nu toe hebben we de uiterlijke godsdienst van Efeze gezien, die zich moest bekeren en hun eerste liefde moest hervinde; het lijden van Smyrna, waarvan Polycarpus, de bekende leider, een voorbeeld voor ons allen is geweest, en de gemeente in Pergamos, die bloeide temidden van de keizerlijke eredienst, hoewel sommigen een compromis met de wereld hadden gesloten.

Tyatira: Compromissen met de wereld omwille van geld
In Openbaring 2:18-29 krijgen we opnieuw de berisping van de Heer voor het sluiten van compromissen met de wereld. Het compromis van Tyatira was in grotere mate dan dat van Pergamos, omdat daar tenminste de onmiddellijke dood dreigde. Maar in Tyatira was de vervolging niet zo intens, en sommige gelovigen sloten compromissen alleen om geld te verdienen.

Slechts 61 km van Pergamos ligt de stad aan de rivier Hermus, langs een belangrijke handelsroute. Het was de thuishaven van de cultus van Apollo en het centrum voor het verven van indigo stoffen. Het was ook de belangrijkste stad voor gilden, de voorlopers van de moderne vakbonden.

De gilden waren vennootschappen en konden eigendommen in de stad bezitten, en twee van de grotere gilden waren koperslagers en ververs van stoffen. Lydia in Filippi kwam uit Tyatira, zo wordt ons verteld, en was purperverkoopster (Handelingen 16:14-15). Ik heb gespeculeerd dat zij misschien Tyatira verliet voor Filippi vanwege de noodzaak om compromissen te sluiten met de gilden om zaken te kunnen doen, en zij ontdekte dat ze de purperen stof kon importeren naar Filippi. We weten het niet, op een dag kunnen we het haar vragen.

Bij bijna elk zakelijk contract in de stad, moest iemand een gilde betrekken. Bij het sluiten van een overeenkomst gingen de twee personen naar de tempel voor de god of godin die verbonden was met dat gilde, brachten een offer aan de afgod en hadden dan seks (man of vrouw) met een tempelprostituee om de overeenkomst te bezegelen en te bidden dat het een "vruchtbaar" contract zou zijn. De tempelprostituees dansten rond een paal die was gemaakt tot een fallisch symbool, de oude voorloper van de paaldansende vrouwen in stripclubs – geestelijk gezien dezelfde paal.

Er was een vrouw in de gemeente die de Heer de bijnaam 'Iezebel' gaf, omdat zij compromissen predikte zoals de echte Iezebel (de vrouw van Achab) deed. In de huidige tijd zou het betekenen dat er een contract wordt getekend, om vervolgens naar een stripclub te gaan om daar iets te beginnen met een van de danseressen - en te zeggen dat het oké is om dat te doen, ook al ben je een christen, God wil dat je geld verdient en gezegend wordt, dus Hij ziet het door de vingers. Fout, zei de Heer tegen hen.

In 2:20 zegt de Heer dat Hij haar 'ruimte (tijd) gaf om zich te bekeren' maar dat deed ze niet. Ze weet wat ze doet, ze weet wat ze verkondigt en de valse profetieën van haar zijn verkeerd - maar ze gaat

toch door. De Heer zegt met zoveel woorden dat Hij Zijn hand van genade wegneemt als zij zich bij deze laatste gelegenheid niet bekeert, en zij zullen de gevolgen van hun daden ondervinden: Ziekte en pijn (en SOA's??)

Wat ik interessant vind is dat Zijn belofte aan hen die geen compromis hebben gesloten en aan hen die berouw hebben van hun compromissen, zal worden toegestaan om over naties te regeren. Er is een direct verband in die zin dat zij nu in dit leven de ruggengraat hebben om tegen de zonde in te gaan, tegen het compromis, en dus waardig bevonden worden om in de toekomst over anderen te heersen - zij hebben het beleefd, zij weten hoe zij met God moeten wandelen tegen de meningen en verleidingen van anderen in. Hij belooft hun de "morgenster" te geven, zoals de Heer Zichzelf beschrijft in Openbaring 22:16, dus Hij belooft hun Zichzelf te geven als zij gelegenheden om compromis te sluiten, wat overal om hen heen is, overwinnen.

Sardis: De dode gemeente
De stad ligt 32 mijl van Pergamos (51 km) aan de rivier de Pactolus, die in de oudheid gouden zand had - een goudkoorts maakte de stad rijk, en het is de hoofdstad van het oude Lydië in de 500-er jaren v.Chr. De allereerste gouden en zilveren munten ter wereld werden er gemaakt, dus het was een indrukwekkende stad.

"En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis,
"Deze dingen zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft: "Ik weet uw werken, dat gij een naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. 2Wees waakzaam en versterk de overgeblevenen, die gereed zijn te sterven, want ik heb uw werken voor God niet volmaakt bevonden. 3Denk dan aan hetgeen gij ontvangen en gehoord hebt; houd stand en bekeer u. Indien gij niet waakt, zo zal ik over u komen als een dief, en gij zult niet weten op welk uur ik over u komen zal. 4Gij hebt ook in Sardis weinige namen, die hun klederen niet verontreinigd hebben; en zij zullen met Mij in het wit wandelen, want zij zijn het waardig. 5Hij die overwint zal bekleed worden met witte klederen, en Ik zal zijn naam niet uitwissen uit het Boek des Levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.
6 "Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.'"

De stad had een boven- en benedengedeelte, en als er een vijand kwam, klom men via een geheim pad de rotsen op naar de top, zodat niemand hen kon bereiken. Ze werden slechts tweemaal veroverd, toen vijandelijke bewakers beneden toekeken hoe iemand uit de bovenstad het pad afdaalde en zo onbedoeld hun geheim prijsgaf. De hele bevolking sliep beide keren, en het is naar deze geschiedenis dat de Heer verwijst.

Historische noot: Ze waren er zo zeker van dat ze niet verslagen konden worden, dat ze geen van beide keren zelfs maar bewakers hadden gepost. Sardis was geestelijk ook zo. Niet "op hun hoede" en hun redding en wandel met de Heer niet zo waardevol vinden. Ze negeerden wat ze hadden, denkend dat ze voor eeuwig klaar waren.

Hij zegt dat ze in naam Christen zijn, maar in feite zijn ze dat niet. Geestelijk gezien waren er enkelen werkelijk wedergeboren, en Hij moedigt hen aan om te versterken wat zij hebben. Hij dreigt met hetzelfde lot dat hun stad eerder trof –te komen als een dief in de nacht, niet wetend wanneer Hij zal komen.

Paulus gebruikte eerder dezelfde terminologie, die zij zouden hebben gekend, toen hij schreef aan de Tessalonicenzen. In 1Thessalonicenzen 5:2 zegt Paulus dat de opname voor ongelovigen zal lijken op de komst van de Heer als een dief in de nacht, om weg te nemen wat Hem niet toebehoort. Hier gebruikt de Heer die metafoor om erop te wijzen dat zij ongelovigen zijn, of op het punt staan van Hem weg te lopen. In vers 5 zegt Hij tegen hen die overwinnen – om zich te bekeren en met Hem te gaan wandelen - dat Hij hun namen niet zal uitwissen uit het Boek van de Levenden.

Voor hen die denken dat eens gered, altijd gered is, tonen deze en andere verzen die dwaasheid aan. Dat gezegd hebbende, het was een beslissing die je gered heeft, en er is een andere beslissing nodig om je 'ongered' te krijgen.

We hebben Efeze gezien, dat eens een ijver had die een oproer veroorzaakte, het trouwe Smyrna met zijn leider Polycarpus, Pergamos dat worstelde met een compromis en de opkomst van de door

mensen gemaakte hiërarchie van de Nicolaieten, het compromitterende Tyatira met een vrouw die valse leer en valse profetieën gaf en zei dat de Heer het goed vond om naar de heidense tempels en prostituees te gaan omdat de Heer hen financieel wil zegenen, en Sardis, grotendeels dood, althans slapend in het licht, en een waarschuwend verhaal voor onze tijd.

Er is iets voor eenieder van ons in de 5 die we tot nu toe behandeld hebben. Wat ik interessant vind is dat het lichaam van Christus in elke stad uniek was met zijn eigen problemen, goede dingen en moeilijkheden. Wij zien hetzelfde in ons netwerk van huisgemeenten - elke gemeente is uniek, elk binnen een cultuur van een stad of natie die uitdagingen biedt voor de christen.

Bij elke gemeente dringt de Heer aan op nederigheid, bekering, ernst met iemands geloof en wandel met Hem. En wat ik tot op de dag van vandaag als bijzonder waar ervaar, is dat Hij weinig geduld heeft met hen die zichzelf christen noemen terwijl ze onderwijzen en profeteren dat men compromissen mag sluiten met de wereld.
Volgende week, de stad van broederlijke liefde, Filadelfia, en Laodicia, de stad die dacht, omdat ze financieel zo gezegend waren, dat het Gods zegen was en dat ze niets nodig hadden.

Zoals ik al zei, voor elk wat wils... tot volgende week! Zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

The 7 churches of The Revelation 4 of 4
De 7 gemeenten van de Openbaring 4 van 4

Hallo allemaal,
Nu komen we bij Filadelfia - het is het Griekse woord voor 'broederlijke liefde' en wordt in het hele Nieuwe Testament gebruikt om precies dat te beschrijven. Net als in de brief aan Smyrna, vindt de Heer dat er weinig mis is met het lichaam van Christus daar.

In Openbaring 3:7-12 prijst Hij hen, omdat zij 'zeer zwak zijn, maar toch mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend hebben'. Dan doet de Heer een verbazingwekkende belofte over een toekomstige tijd van oordeel waarin zij gerechtvaardigd zullen worden;

"Ik zal hen die tot de synagoge van Satan behoren, die beweren Joden te zijn hoewel zij het niet zijn, maar leugenaars zijn, doen komen en aan uw voeten neervallen en erkennen dat Ik u heb liefgehad".

Het doet me denken aan Mattheüs 12:41-42 toen de Heer tegen de mensen om Hem heen zei dat het volk van Ninevé zal opstaan in het oordeel tegen die generatie omdat er iemand groter dan Jona in hun midden was, en hetzelfde met de koningin van Sheba omdat er iemand groter dan Salomo in hun midden is.

Het spreekt van een tijd waarin mensen die ons nu minachten, op een dag zullen zien over Wie en wat we het hadden. De Heer heeft het laatste woord over ons leven, en we mogen bemoedigd worden als mensen tegen ons spreken of ons slecht behandelen.

Laodicea - de rijke gemeente die niets nodig had
De stad lag aan de rivier de Lycus, net als Colosse en Hiërapolis, wat een belangrijke oost-west reisroute was. Hierapolis lag slechts 6 mijl naar het noorden (10km) en had warmwaterbronnen die dienden als watervoorziening voor Laodicea, daarheen vervoerd door een aquaduct.

Het water in Hierapolis, waar het ontstond, was zeer heet, maar tegen de tijd dat het Laodicea bereikte was het lauw, wat betekende dat het te heet was om te drinken maar te koud om mee te koken - het was nergens goed voor tenzij iemand het verwarmde of afkoelde, al naar gelang hun behoefte.

Bovendien had Laodicea, vanwege de hete bronnen en de modder die erbij hoorde, een enorm medisch complex voor oog- en andere ziekten, waarbij men geloofde dat de op modder gebaseerde zalf hielp bij de genezing van zieke ogen. Deze beide culturele feiten spelen een rol in hoe de Heer tot hen spreekt:

14 "Schrijf aan de engel van de gemeente te Laodicea: Dit zijn de woorden van de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, de heerser over Gods schepping. 15 Ik ken uw daden, dat gij noch koud, noch heet zijt. Ik wou dat jullie het een of het ander waren! 16 Omdat **u dus lauw bent - warm noch koud - sta ik op het punt u uit mijn mond te spuwen**. 17 Jullie zeggen: 'Ik ben rijk, ik heb rijkdommen verworven en heb niets nodig.' Maar jullie beseffen niet dat jullie ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt zijn. 18 Ik raad jullie aan om van mij goud te kopen dat in het vuur geraffineerd is, zodat jullie rijk kunnen worden; en witte kleren om aan te trekken, zodat jullie je schandelijke naaktheid kunnen bedekken; en **zalf om op jullie ogen te smeren, zodat jullie kunnen zien**. 19 Wie ik liefheb, bestraf en tuchtig ik. Weest dus ernstig en bekeert u. 20 Hier ben ik! Ik sta aan de deur en klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opendoet, zal ik binnenkomen en met die persoon eten en zij met mij. 21 Aan degene die overwint, zal ik het recht geven om met mij op mijn troon te zitten, net zoals ik heb overwonnen en met mijn Vader op zijn troon ben gaan zitten. 22 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt."

Men zou kunnen aanvoeren dat Laodicea lauw werd vanwege haar grote rijkdom - dat zien we ook in onze tijd. Zij hadden een welvaartsevangelie dat eigenlijk overeenkwam met sommigen in het Jodendom die geloofden dat rijkdom een teken was van Gods zegen over iemands leven. Dat is niet altijd het geval, want de kerk waar Hij voor komt is er een die heel praktisch en down to earth is - Ik had honger...dorst...naakt...een vreemdeling....ziek...in de gevangenis...en jullie hebben voor mij gezorgd. Dat is waar de zegen van God op iemand rust, in de dingen die geen mens ziet, maar de Vader alleen.

Voor mij is de 'wee mij' les dat deze christenen niet wisten dat ze niet langer rechtvaardig waren in de ogen van de Heer. Hij zei dat ze 'ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt' waren, en Hij zei dat ze 'witte gewaden moesten kopen'. (Kleren der gerechtigheid, Openbaring 19:8, 14)

Ik vraag me vandaag af hoeveel gelovigen onrechtvaardig zijn zoals de Laodiceërs –ze gaan niet naar de hel, ze staan alleen niet recht voor de Heer. Misschien moet ik deze gedachte erbij betrekken: Als onze levens als een pizza zijn met 12 stukken, dan zijn we misschien in 11 van die stukken rechtschapen en recht voor de Heer. Maar sommigen hebben dat geheime 12e sneetje waar ze vasthouden aan die geheime zonde, of ze houden vast aan die bitterheid, of ze hebben de gemeenschap met een vriend niet hersteld, of ze zijn in afgunst, twist of verdeeldheid. Dat 12e deel maakt hen onrechtvaardig op dat gebied van hun leven. De Heer zal omwille van de privacy die andere 11 schijfjes zegenen, terwijl hij tegelijkertijd werkt aan het hart van die persoon over dat 12e schijfje...

Paulus zei hetzelfde in zijn eerste brief aan de Corinthiërs, 3:3-15. Hij zei dat hun twist en verdeeldheid hout, hooi en stoppels waren die bij het oordeel zouden worden weggebrand, hoewel zij gered zouden worden, maar als één die door het vuur is gekomen. De Corinthiërs hadden de Heer lief, waren in tongen sprekende gelovigen - maar ze waren vol twist en verdeeldheid - dat deel zou in het oordeel worden weggebrand als ze er aan deze kant van de hemel niet mee zouden afrekenden.

Het is interessant dat de eerste brief, die aan de Efeziërs, ging over een gemeente die eens ijverig voor de Heer was, maar nu afgekoeld was, en nu over hetzelfde onderwerp eindigt met de brief aan de Laodiceërs. De waarschuwing in al deze brieven is te waken voor zelfgenoegzaamheid, dat lauwe geloof dat in de neutrale versnelling zit en meegaat met de stroom van het 'verkeer'.

Sommigen lezen de boodschappen aan de 7 gemeenten als perioden van de kerkgeschiedenis - beginnend met Pinksteren en grote ijver zoals in Efeze, dan terugvallend tot werken in de naam van de Heer maar geen echte relatie hebbend, aan het eind van de 1e eeuw. Dan zien zij de vervolging van Smyrna als de tijd tussen de Openbaring en de legalisatie van het christendom in de jaren 300 AD, enzovoort, eindigend met Laodicea als de gemeente van vandaag.

Ik vind dat een nogal egocentrische Amerikaanse of westerse manier om naar de dingen te kijken. Meer dan 20 jaar geleden publiceerden verschillende organisaties schattingen dat elk jaar minstens 173.000 christenen om hun geloof worden gemarteld, en van wat ik sindsdien heb gelezen, is de situatie niet veranderd. Meer christenen worden vandaag de dag vermoord om hun christen-zijn dan ooit tevoren. En niet elke christen in de wereld is rijk genoeg om zich lauw te voelen voor de Heer.

Maar als we kijken naar elke gemeente als seizoenen van ons eigen geestelijk leven...
Ik denk dat dat wel past. Velen van ons hadden in het begin, net als Efeze, een seizoen van ijver, maar daarna werden we net als zij een beetje passief... En net als Smyrna leden we in het begin onder vervolging, werden we door vrienden en familie afgewezen vanwege ons nieuwe geloof.

En net als Pergamum gingen we een tijd om met mensen uit de 'synagoge van Satan', wereldse mensen, en misschien hadden wij een tijd van 'afvallen' van het geloof. Misschien hebben wij een tijd doorgebracht, net als Thyatira, in het systeem van de wereld, een christen in ons hart, maar deden we zaken als meedogenloze zakenmensen. Of we raakten verstrikt in het systeem, waarbij we onze moraal en ethiek compromitteerden in naam van geld verdienen en het vergaren van 'dingen'.

Daarna kwam Sardis, slapend in het licht, de gevoelsmatig geestelijk dode gemeente- nadat we misschien net als Thyatira de wereld hadden ervaren en de diepe zonden van afgoderij en seksuele immoraliteit, gingen we door een seizoen van geestelijke doodsheid, slapend in het licht, met onze gedachten bij de Heer en 'wat we zouden moeten doen'.

...en daarna hadden we een seizoen van Filadelfia, waarin we ons hart keerden naar liefde en vergeving, ons opnieuw wilden aansluiten bij de 'broederliefde', waar we leerden een ruggengraat te kweken ondanks het feit dat we omringd waren door ongelovigen, ons verootmoedigden tegenover degenen met wie we de gemeenschap verbraken, en we onze weg terug naar de Heer baanden. Dan naar Laodicea, denkend dat alles goed was, God zegende immers, maar in het hart nog steeds zoekend naar het echte, het oprechte, het ware... en misschien is dat het geval voor sommigen vandaag de dag.

En daarop zegt Hij tegen hen: "Ik ben hier! Ik sta aan de deur en klop. Als iemand opendoet zal ik binnenkomen en zullen we samen de maaltijd gebruiken, en jullie kunnen met mij zitten op mijn troon en in mijn koninkrijk...."

Er is vandaag iets voor iedereen in de boodschappen van de Heer aan de 7 gemeenten, zo lang geleden. Welke elementen jou ook raken, volg dat 'rhema', dat element dat de Heer je laat zien, en krijg alle geestelijke voeding die je kunt krijgen! Kom snel Heer Jezus!

Volgende week een nieuw onderwerp, tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com